Dosarul nr. 5r-1207/2025
4-25039878-12-5r-25032025

**H O T Ă R Â R E**
În numele Legii

**28 iulie 2025** **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
*Instanța de judecată în componența:*
Președintelui ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Ana-Maria Munteanu
*Cu participarea:*
Petiționarului Ion Ignat
Apărătorului petiționarului, avocat Alexandru Bargan
*În lipsa:*
Agentului constatator Alexandru Fedorenco

examinând în ședință de judecată publică contestația înaintată de **Ignat Ion**, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 446315 din 03.03.2025 și deciziei de sancționare, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional,

**c o n s t a t ă :**

La data de 03.03.2025, agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Alexandru Fedorenco, a întocmit în privința lui **Ignat Ion** procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. DCT04 446315, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 900 lei, cu aplicarea a patru puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 27.12.2024, ora 20:14, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia, cu automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu n/î „*****” ignorând prevederile RCR, pct. 47.(1) a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, de la 20 la 40 km/oră, deplasându-se cu 86 km/h.

La 17.03.2025, **Ignat Ion**, a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. DCT04 446315 din 03.03.2025 emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Alexandru Fedorenco, în baza art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional.

În susţinerea contestaţiei petiționarul a menționat că, la data de 03 martie 2025 deplasîndu-se cu automobilul de model Volkswagen cu n/î. ***** a fost stopat de colaboratorii poliției pe drumul național M3 în apropierea satului Sireți, r-nul Strășeni pentru „un control de rutină”, fără a i se specifica un motiv clar.

I s-au solicitat actele automobilului, pe care le-a prezentat, la care i s-a spus că la data de 27 decembrie 2024, cu mijlocul de transport menționat ar fi încălcat regimul de viteză pe b-dul Dacia, mun. Chișinău, încălcare ce ar fi comis-o și a fost anunțat că i se va întocmi un proces-verbal pentru acest fapt.

Susține acesta că imediat a comunicat agentului constatator că, mijlocul de transport de model Volkswagen Caddy cu n/î de înmatriculare ***** l-a procurat abia la data de 30 decembrie 2024, adică peste 3 zile din momentul pretinsei încălcări. Le-a sugerat colaboratorilor de poliție să verifice imaginile foto sau video din bazele de date de care dispun și să atragă atenția că nu el a fost la volanul mijlocului de transport, respectiv nu avea cum să comită o careva contravenție la acea dată. Din cele observate colaboratorii de poliție așa și nu au verificat baza de date și nici acestuia nu i-au prezentat vreo poză sau video.

De către colaboratorii poliției i s-a solicitat să prezinte contractul de vânzare cumpărare a mijlocului de transport prin care să le demonstreze la ce dată a procurat automobilul, dar nu l-a avut asupra sa, însă le-a arătat pașaportul tehnic al mijlocului de transport unde este indicată în mod clar pe ce dată a fost emis pașaportul, la care a primit răspuns că nu constituie o dovadă și oricum îi vor întocmi proces-verbal.

Ulterior, a insistat ca colaboratorii de poliție să nu-i întocmească proces-verbal atenționând-i că admit un abuz în privința sa, respectiv pentru corectitudine a solicitat să-i înmâneze o citație și ulterior se va prezenta unde este nevoie pentru a prezenta toate actele și probele de care dispune, la care am fost refuzat categoric pe un ton ridicat și grosolan de către polițistul Alexandru Fedorenco.

În așa mod i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria DCT nr. 46315 și decizia de sancționare prin care i-a fost aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 900 lei și 4 pct. de penalizare, într-un mod absolut ilegal.

Prin contestația înaintată, petiționarul își exprimă dezacordul ferm, consideră că atât procesul-verbal cu privire la contravenție cât și decizia de sancționare aplicată în baza acestuia, urmează a fi anulate.

Cât privește fondul contestației, precizează exact aceleași argumente pe care le-a invocat și în fața agentului constatator, și anume că mijlocul de transport în cauză a fost procurat la data de 30 decembrie 2024, adică peste 3 zile din momentul în care se pretinde că a fost depășită limita de viteză cu acest automobil, în acest sens anexează și pașaportul tehnic al mijlocului de transport și contractul de vânzare-cumpărare a acestuia.

Prin urmare consideră că este irațional și ilegal sa fie învinuit și sancționat pentru comiterea acestei contravenții în condițiile în care la acea dată nici nu văzuse niciodată mijlocul de transport menționat, iar procesul verbal cu privire la contravenție susține că este unul abuziv și ilegal, urmând a fi anulat de către instanța de judecată.

De asemenea, comunică petiționarul că observă că atitudinea, comportamentul și acțiunile autorităților implicate în speță denotă un abuz grav asupra drepturilor sale fundamentale, sau în cel mai bun caz - incompetență.

Agentul constatator, care în speță este funcționar public cu statut special ar fi trebuit în raport cu cetățenii Republicii Moldova și participanții la trafic să fie un exemplu de comportament respectuos, corectitudine, competență, atenție, receptivitate, în prezenta speță s-a dovedit a fi exact viceversa.

În circumstanțele expuse supra, solicită petiționarul admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria/nr. DCT04 446315 din 03.03.2025 și emiterea unei încheieri interlocutorii în privința agentului constatator Alexandru Fedorenco.

În ședință de judecată *apărătorul petiționarului, avocatul Alexandru Bargan,* a comuniat instanței că susține integral contestația depusă cu motivele de drept și de fapt expuse în

conținutul acesteia. Solicită admiterea prezentei contestației în formula înaintată și anularea procesului verbal cu privire la contravenție.

Dorește să atragă atenția asupra abuzului comis de agentul constatator Fedorenco Alexandru, care fiind informat de către Ignat Ion precum că la data de 27.12.2024 nu era acesta proprietarul mijlocului de transport și nu avea cum să comită o contravenție. Automobilul a fost procurat mai târziu cu trei sau patru zile, agentul constatator intenționat a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție făcând în acest sens abuz de drepturile sale, și comițând în viziunea acestora un abuz de serviciu.

Inițial agentul constatator a menționat că nu va întocmi proces verbal cu privire la contravenție, ulterior s-a apropiat de Ion Ignat împreună cu un set de acte și două procese verbale cu privire la contravenție ce i le-a înmânat pentru a le semna, pentru un proces verbal a achitat sancțiunea, pentru al doilea proces verbal a menționat că nu este proprietarul și nu circula cu automobilul respectiv la momentul comiterii contravenției.

De asemenea, invocă faptul că, dacă se constată că în acțiunile contravenientului nu sunt semnele și elementele constitutive ale contravenției, procesul contravențional se încetează, în cazul respectiv având în vedere și actele emise ilegal de către agentul constatator consideră că urmează a fi anulat procesul verbal cu privire la contravenție de către instanța de judecată.

Mai comunică apărarea că, agentul constatator când emite o decizie de sancționare are acces la o anumită bază de date, cu toate că a solicitat și a primit actele de identitate ale lui Ion Ignat inclusiv și pașaportul tehnic al automobilului, în partea din spate a pașaportului tehnic fiind indicată data înmatriculării mijlocului de transport.

Totodată, solicită să fie emisă o încheiere interlocutorie prin care să fie înștiințat Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul Național de Securitate Publică despre abuzurile comise de polițistul de patrulare, ofițer Alexandru Fedorenco cu inițierea unei proceduri disciplinare.

*Petiționarul în ședința de judecată* a comunicat instanței că, la pct.18 din procesul verbal cu privire la contravenție a semnat fiindcă era fără ochelari și agentul constatator a spus că ambele procese verbale sunt ale acestuia, și când a ajuns acasă a văzut că procesul verbal care l-a contestat este de anul trecut.

Indică acesta că a cumpărat automobilul după anul nou, dar procesul verbal era pentru anul care trecuse, când mașina era la fostul proprietar.

Procesul verbal cu privire la contravenție este întocmit în ziua când a fost stopat, el a comunicat agentului când a cumpărat mașina respectivă, a prezentat și actele în acest sens. Agentul constatator i-a spus însă că are patru încălcări și atunci i-a spus că nu este posibil, fiindcă mașina este proaspăt procurată. De asemenea i-a prezentat agentului constatator permisul de conducere și certificatul de înmatriculare a mașinii.

Un alt proces verbal cu privire la contravenție era întocmit pentru depășirea limitei de viteză, pe care l-a achitat.

În ședință de judecată *agentul constatator* nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar, astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul Contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

*Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reține următoarele.*

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționar, astfel, în prezenta speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența persoanei, la 03.03.2025, iar contestația a fost depusă 17.03.2025, prin urmare instanța va aprecia contestația depusă în termenul de contestare.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art. 234–236 se constată şi se examinează de către poliţie.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT04 446315 din 03.03.2025.

*Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.*

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional.

În continuare, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică

făptuitorul, iar *procesul verbal se încheie* de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, astfel încât şi în ipoteza unei contravenţii flagrante, agentul constatator încheie procesul verbal cu privire la contravenţie pe baza probelor acumulate şi respectiv la caz nu se relevă o încălcare care ar afecta esenţial drepturile petiționarului prin întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, iar aceste erori invocate fiind aşadar insignifiante în raport cu acuzaţia adusă, cu probatoriul acumulat şi prin urmare cu fondul cauzei.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului contestat nu a fost înlăturată, în privinţa căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

*Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

Dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).*

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce făptuitorului.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În speță, pe data de 03.03.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Alexandru Fedorenco, a întocmit procesul-verbal cu privire la

contravenție seria/nr. DCT04 446315, prin care **Ignat Ion** a fost sancționat pentru faptul că, la 27.12.2024, ora 20:14, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia, cu automobilul de model „Volkswagen Caddy" cu n/î „*****" ignorând prevederile RCR, pct. 47.(1) a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, de la 20 la 40 km/oră, deplasându-se cu 86 km/h.

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența acestuia, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT04 446315 din 03.03.2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, instanța de judecată remarcă faptul că drept probă la materialele cauzei contravenționale pe lângă procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a anexat planșa fotografică din care rezultă încălcarea regimului de viteză cu automobilul de model „Volkswagen Caddy" cu n/î „*****" deplasându-se cu 86 km/h.

Totodată, instanța de judecată reține că, petiționarul a anexat la contestația acestuia contractul de vânzare-cumpărare datat cu 30.12.2024 precum și o copie a certificatului de înmatriculare a mijlocului de transport din care rezultă că acesta a intrat în posesia automobilului din data de 30.12.2024 pe când încălcarea ce face obiectul cauzei a fost comisă la data de 27.12.2024, ora 20:14, adică cu trei zile înainte ca **Ignat Ion** să devină proprietarul mijlocului de transport.

În această ordine de idei, instanța de judecată va reține argumentul petiționarului ce privește semnătura acestuia aplicată la rubrica 18 din procesul-verbal cu privire la contravenție, or, acestuia nu-i poate fi imputată comiterea unei contravenții doar din simplul motiv că a semnat actul recurat în vederea recunoașterii vinovăției atât timp cât în procesul examinării cauzei a administrat probe care-l dezvinovățesc.

Relevă instanța de judecată că, nu poate pune la baza unei hotărâri de sancționare o probă valoarea căreia este incertă prin prisma art. 425 alin. (1) și (5) Cod contravențional, or, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod*, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, totodată, *sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod*.

Respectiv, instanța remarcă că petiționarul **Ignat Ion** a fost sancționat în temeiul art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, *depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră.*

Instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului".

La fel, instanța de judecată învederează, că este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea faptul, că atunci când este posibilă întocmirea unui „probatoriu", la caz identificarea proprietarului sau posesorului automobilului la momentul comiterii contravenției, în susținerea contravenției constatate şi sancționate, agentul constatator are obligația de a-l întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță. Or, contravenția prevăzută de art. 236 alin.(2) Cod Contravențional face parte din categoria celor din domeniul circulației rutiere, care urma a fi stabilită cu probe pertinente și concludente, cum ar fi extras din registrul de stat al vehiculelor, precum şi prin constatările personale ale ofițerului de patrulare.

Conform prevederilor art. 375 alin. (3) al Codului contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Reieşind din considerentul că, pe cazul dat există doar poziţia agentului constatator care a fost combătută de către petiționar, pornind de la prevederile normei de drept nominalizate, instanţa de judecată concluzionează că fapta contravenţională nu a fost probată suficient și nu a fost identificat făptuitorul.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. f) al Codului contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: nu este identificat făptuitorul.

La fel, în conformitate cu prevederile art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Prin urmare, reieșind din considerentul că, la materialele dosarului care i-a fost prezentat instanței de judecată nu există probe suficiente care ar dovedi vinovăția în comiterea contravenției de către **Ignat Ion**, instanța de judecată conchide că agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată și arbitrară, astfel că, contestația depusă de **Ignat Ion** este întemeiată și urmează a fi admisă.

În conformitate cu prevederile articolelor 441 alin. (1) lit. f), 448, 461, 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

**h o t ă r ă ș t e :**

Se admite contestația înaintată de **Ignat Ion** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT04 446315 din 03.03.2025 şi a deciziei agentului constatator emisă în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.

Se încetează procesul contravențional prin care **Ignat Ion** a fost sancționat în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, din motiv că nu este identificat făptuitorul și se anulează decizia agentului constatator emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 446315 din 03.03.2025.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

**Președintele ședinței,**
**judecătorul** **Silvia Slobodzean**